

'Schrijven is een vorm van verdwalen'

Literatuur Kathy Mathys schreef de roman 'Verdwaaltijd', een boek over de liefde en het verlangen om te verdwalen. De lezer wordt meegenomen tot diep in de Californische woestijn, maar het idee voor dit boek ontstond in Breda. „Ik merkte dat het niet lukte om in deze stad te verdwalen.”

Anneke van Wolfswinkel

Kay, een van de hoofdpersonages uit *Verdwaaltijd*, verdwijnt voor lange periodes in de Amerikaanse wildernis. Ben jij zelf ook zo'n avonturier?

„Nee, helemaal niet. Eerder ben ik wat aan de angstige kant. Wel wandel ik graag min of meer doelloos door de stad. Die niet zo avontuurlijke vorm van dwalen heeft me wel op het spoor gebracht van deze roman. Toen ik in 2009 verhuisde van Brussel naar Breda, merkte ik dat ik in deze stad niet meer kon verdwalen. Je bent op de een of andere manier snel rond. Ik besepte toen dat de omgeving waar je bent, een enorme impact heeft op hoe je je gedraagt en hoe je je voelt. Dat is uiteindelijk een be-

Als je schrijft, onderneem je iets waarvan je niet weet hoe het zal eindigen

— Kathy Mathys

langrijk thema in het boek geworden.”

Met een hoofdrol voor Amerikaanse landschappen: de Mojave-woestijn, de Californische Redwood bossen. Wat trekt je daar zo in aan?

„In de Amerikaanse literatuur speelt het landschap een belangrijke rol. Het Alaska van David Vann, of het Wyoming van Annie Proulx bijvoorbeeld. Het dramatisch potentieel van het Amerikaanse landschap is heel groot, dat paste goed bij wat ik in mijn boek wilde onderzoeken. Ik lees heel graag over die ruige natuur, terwijl de drang om er zelf naar toe te gaan helemaal niet zo groot is. Hoewel: de Redwood bossen, die ik gezien heb al lang voordat ik aan dit boek begon, zijn misschien wel het mooiste dat ik ooit gezien heb.”

Er zijn behalve Kay nog meer personages in je boek die in een of andere vorm gaan dwalen. Opvallend is dat het allemaal vrouwen zijn.

„In de Amerikaanse literatuur zijn die rusteloze zielen die de wildernis intrekken inderdaad vrijwel altijd mannen. Ik wilde graag een ander, vrouwelijk perspectief innemen. Wat me fascineert aan dat dwalen is dat er twee uitersten aan zitten. Het kan heel bevrijdend zijn en je gedachten losmaken, maar het kan ook roekeloos zijn, en een destructieve kracht

worden. De vraag die tijdens het schrijven vaak door mijn hoofd ging was: 'Kun je je leven laten verwilderen zonder dat het zijn vorm verliest?' Het antwoord op die vraag is voor alle personages anders. Maar het dwalen boeit mij ook omdat het veel overeenkomsten heeft met het schrijfproces.”

Bedoel je dat schrijven net zo avontuurlijk is als reizen?

„De personages in het boek nemen allemaal een risico. De één trekt de woestijn in, de ander begint een verhouding met een veel jongere kunstenaar en zet daarmee haar huwelijk en gezin op het spel. Het personage Marcia gaat na haar echtscheiding eindeloos door Brussel wandelen, vaak 's nachts. Een creatief proces zoals schrijven lijkt ook op verdwalen: je onderneemt iets waarvan je niet weet hoe het zal eindigen. Een koorddans tussen controle houden en controle verliezen.”

Hoe doe jij die koorddans zonder te vallen?

„Voor mijn werk als recensent en interviewer voor de *Standaard der Letteren* lees ik de beste Angelsaksische literatuur. Dat heeft me lang geïntimideerd, en me ervan weerhouden om zelf een roman te schrijven. Ik probeerde wel eens wat, maar vond dat nooit goed genoeg. Toen ik de opleiding deed tot docent creatief schrijven, leerde ik veel over het schrijfproces, én ik leerde technieken om vrijer te

associëren en het schrijfproces gaande te houden. Die technieken leer ik nu aan studenten, maar ik heb er zelf ook veel aan gehad. Tegelijk denk ik dat al dat lezen, analyseren en beoordelen van het werk van die grote schrijvers, voor mij ook een goede leerschool is geweest. Ik ben blij dat ik het avontuur tóch ben aangegaan.”

En je bent niet verdwaald.

„Nee, ik zou eerder zeggen dat ik met dit debuut goed ben vertrokken. Ik ben al ideeën aan het uitwerken voor een volgende roman.”

► **Boekpresentatie *Verdwaaltijd*: zaterdag 10 maart (17.30 uur) bij boekhandel Van Kemenade & Hollaers in Breda. *Verdwaaltijd* is onlangs verschenen bij uitgeverij Polis.**

DEBUUT

Criticus en docent schrijft zelf roman

Kathy Mathys (1972) schrijft over Engelstalige literatuur voor de Vlaamse krant De Standaard. Daarnaast zetelde ze in

jury's van de AKO Literatuurprijs en de Gouden Uil, en is ze docente aan de Schrijversacademie en de Quebrido Academie. In

2015 verscheen haar eerste non-fictieboek, *Smaak, een bitterzoete verkenning*. *Verdwaaltijd* is haar literaire debuut.

4 REDENEN OM UIT TE GAAN

Muziek

Verbond tussen de mannen achter Gruppo en Focus

Voor oudere popmuzikanten is het steeds moeilijker aandacht te genereren voor hun muziek. Drie Nederpophelden van weleer staken de koppen bij elkaar en doen gezamenlijk theateroptredens. Hans Vandenburg is de man achter Gruppo Sportivo en Thijs van Leer schreef en jodelde grote hits bij Focus toen hij nog geen ruzie had met Jan Akkerman. De derde held met een rijke historie is Robert Jan Stips. Hij is de muzikale duizendpoot die na Supersister zijn diensten aan Golden Earring, Sweet d'Buster en Nits aanbood.

Stips groeide op in een Haags gezin. Op zijn zesde raakte hij in de ban van de piano. Zijn vader speelde Mozart en Beethoven en Stips pikte overal iets van mee. Aan het begin van de 70's werd een aantal destijds experimentele tracks van Supersister een klassieke radio-hit. De tekst van *Radio* (1972) kan als motto van zijn leven dienst doen: *Cause there is no need for feeling older, with a radio*. Stips (77): „Muziek houd je inderdaad jong.”

► Pophelden.NL: 24 februari (20.00 uur) in De Maagd, Bergen op Zoom.

Fietsen

Niet bang voor een beetje tegenwind

Bikkels fietsen niet alleen als het windstil, droog en warm is. Ook in de wintermaanden heeft de West-Brabantse natuur zijn charme. Tijdens het Rondje Teteringen (40 km) wisselen bossen en velden elkaar fraai af. Niet onbelangrijk: je passeert ook genoeg cafés voor een warme chocomel tussendoor.

► Fietsroute Rondje Teteringen: route.nl/fietsroute/115689

Sterk is de eenzame fietser

Wintertijd? Een beetje wind op kop is voor bikkels geen probleem. Vooral niet met een e-bike en dat liedje van Boudewijn de Groot op de koptelefoon. Wie liever vanuit zijn stoel Nederpop-hits hoort, moet in De Maagd zijn.